

خطاب به کارگران و مردم ایران: برای افشاء و بازخواست چپاولگران به میدان بیایید!

"افشاگری ها" و در واقع اعترافات برخی عناصر رژیم از غارت منابع زندگی جامعه و ثمرات کار و تلاش کارگران و مردم توسط سران جمهوری اسلامی، با همه خیره کننده بودن ابعاد آن، تنها جلوه ای است از آنچه که سرمایه داری و نظام بردگی مزدی نام دارد. در یکسو توده عظیم کارگران و مردم زحمتکش که هرچه بیشتر جان میکنند کمتر نصیب شان میشود، و در دیگر سو اقلیتی از سرمایه داران و مالکان وسائل تولید اجتماعی، مقامات دولتی، آخوندها و آقازاده ها، دلالان و اوباشی که اختیار جامعه را به دست دارند و بر ثروت و اقتدار خود می افزایند. اکنون در متن بحران لاعلاج جمهوری اسلامی، بوی گندیدگی این بساط ضد بشری از اندام و جوارح رژیم اسلامی بیرون میزند.

کارگران! مردم! علیه کل این بساط استثمار و جنایت به میدان بیایید!

هر دزدی و چپاولی که در محل کار و زندگی خود در جریان است را افشاء کنید. اخبار و اسناد مشخص این موارد را بدست حزب کمونیست کارگری برسانید تا به اطلاع جامعه و مردم جهان برسانیم. به هر مورد - خواه زمین خواری باشد و یا فروختن سوال های کنکور، سرکیسه کردن منابع ناچیز مردم توسط بانکها باشد و یا ملاحور کردن بیمارستان و بالا کشیدن جنگل ها و معادن - بطور دسته جمعی اعتراض کنید، طومار و بیانیه منتشر کنید. خواهان محاکمه و بازخواست چپاولگران، انتشار علنی جزییات دزدی هایشان شوید. به ابتکار خود ارگانهای تحقیق و بررسی و نظارت و پیگیری تشکیل دهید و خواهان دسترسی مستقیم به همه اسناد و مدارک رسمی و دولتی شوید. شما باید دیر یا زود اختیار جامعه و زندگی را بدست بگیرید. در اعتراض به دزدی ها و چپاول جمهوری اسلامی و سرمایه داران به میدان بیایید و متشکل شوید!

کارگران، شما بویژه نقشی تعیین کننده و حساس دارید. عمده این چپاول ها در کارخانه ها، معادن، و دیگر عرصه های تولید اجتماعی صورت میگیرد. بسیاری از این غارتگری ها بطور بلافصل به معنی بیکاری، عدم پرداخت دستمزدها برای ماه ها و یا کاهش سطح معیشت کارگران بوده و هست. حتی برای تامین فوری ترین ضروریات زندگی، از جمله دریافت دستمزد باید در مقابل تک تک این دزدیها و چپاولها ایستاد و مبارزه کرد، چندانکه برای مثال در مواردی نظیر اعتراض نیشکر هفت تپه شاهد آن بوده ایم. اما باید فراتر رفت و خواهان کنترل دفاتر مالی و حساب و کتاب کارخانه و بنگاههای سرمایه داری توسط مجمع عمومی کارگران و نمایندگان منتخب آن شد. باید افکار عمومی را از جزئیات دزدی ها و ساخت و پاخت ها آگاه ساخت. باید با حزب کمونیست کارگری تماس گرفت و تلویزیون کانال جدید را مطلع کرد و نیروی اجتماعی علیه این غارت و فساد گرد آورد. باید در جریان این اعتراض دخالت مستقیم کارگران، روح همبستگی طبقاتی و لزوم به میدان آمدن برای نجات جامعه از شر بردگی مزدی را تقویت کرد.

راه اساسی مقابله با دزدی و چپاول اوباشان ریز و درشت جمهوری اسلامی، روشن است که قبل از هر چیز سرنگون کردن این رژیم و برقراری قدرت و حاکمیت بلافصل کارگران و مردم است. اما نمی توان تا آن روز صبر کرد و برای گردآوری قوای لازم جهت رهایی از شر اوباش اسلامی سرمایه باید همین امروز فعالانه علیه کل این اوضاع و دزدی ها و بخور و بچاپ ها به میدان آمد. حزب کمونیست کارگری به نمایندگی از مردم ایران با تمام قوا در این جهت تلاش میکند و همه کارگران، معلمان، پرستاران، دانشجویان و همه مردم آزاده را به دخالت فعال در افشای عملکرد سران رژیم، آخوندهای میلیاردر و بازخواست از چپاولگران فرامیخواند.

حزب کمونیست کارگری ایران

۶ تیر ۱۳۸۷، ۲۶ ژوئن ۲۰۰۸